تلفیق رویکردهای مختلف مطالعاتی به منظور ارزیابی سازوکار تحریک زمینلغزش طالقانی-مطالعه موردی

نوشته: سعید هاشمی طباطبائی*، امیر سعید سلامت* و علی رهنما*

*مركز تحقيقات ساختمان و مسكن، بخش ژئوتكنيك، تهران، ايران.

A Multidisciplinary Approach to the Evaluation of the Mechanism of Triggering Taleghani Landslide- Case Study

By: S.H. Tabatabaei*, A.S. Salamat* & A. Rahnama*

*Building and Housing Research Center, Dept. of Geotechnic, Tehran, Iran. تاریخ دریافت:۱۳۸۶/۰۸/۱۲

چکیدہ

این مقاله روشهای مختلف را به منظور ارزیابی زمین لغزش طالقانی که تحت تأثیر بارندگی در شهرستان گرمی استان اردبیل در سال ۱۳۸۲ رخ داد، توصیف می کند. در اثر این لغزش، حدود ۳۰۰ منزل مسکونی آسیب دید و تعدادی از آنها تخریب شدند. بهرغم شرایط همگن زمین شناسی و ریخت شناسی، هیچ گونه گسیختگی در مناطق مجاور ملاحظه نشده است. مشاهدات میدانی نتایج نشان داد که تغییرات تراز آب زیرزمینی از مهم ترین عوامل در تحریک زمین لغزش است. لذا این مطالعات بر نقش تغییرات تراز آب زیرزمینی تکیه می کند. شیب لغزش در قسمت تاج بسیار تند و به سمت پاشنه بسیار ملایم و یکنواخت می شود. بررسی های میدانی با روش های ژئوالکتریک به روش سونداژ قائم، حفاری چاهکهای اکتشافی، مشاهدات صحرایی و زمین ریختشناسی انجام و با نرمافزارهای بررسی های میدانی با روش های ژئوالکتریک به روش سونداژ قائم، حفاری چاهکهای اکتشافی، مشاهدات صحرایی و زمین ریختشناسی انجام و با نرمافزارهای بررسی های میدانی با روش های ژئوالکتریک به روش سونداژ قائم، حفاری چاهکهای اکتشافی، مشاهدات صحرایی و زمین ریختشناسی انجام و با نرمافزارهای بررسی های و نقاط مسیر ورود آب زیرسطحی به منطقه مورد مطالعه را ارائه کرد. برای به دست آوردن اطلاعات دقیق زیرسطحی بر اساس مشاهدات صحرایی و نتایج حاصل از روش ژئوالکتریک، ۲۱ چاهک دستی حفر شد. نمونههای معرف مصالح ساختگاه مورد مطالعات دقیق زیرسطحی بر اساس مشاهدات صحرایی و مطالعات آزمایشگاهی، تحلیل شیب با استفاده از نرمافزار Side انجر معرف مصالح ساختگاه مورد مطالعه، انتخاب و آزمایش شدند. بر اساس نتایج حاصل از مطالعات آزمایشگاهی، تحلیل شیب با استفاده از نرمافزار Side انجام و راهکارهای تثبیت ارائه شد.

كليد واژەھا: زمين لغزش، ژئوالكتريك، چاھك اكتشافي، ضريب اطمينان، سطح آب زيرزميني، تعادل حدى

Abstract

This paper describes a multidisciplinary approach for evaluation of statically triggered landslide that occurred in Germi, Ardebil province on 1382. With respect to the evidence, no other mass movement was recorded in the adjacent areas despite the geological and geomorphological homogeneity. Field observations indicate that subsurface water level changes are the most important parameter in triggering the landslide. Hence, the study was focused on an analysis of the role of subsurface water level changes in triggering the landslide. The slope inclines steeply at crown and very gentle towards the toe of landslide. Field data dealing with geomorphology, geophysics (vertical electrical sounding or VES) and geotechnics were acquired and analyzed with the service of Rock Work 2004 and Arc GIS softwares in order to investigate the cause effect relationships between water level changes and mass movement. The geophysical survey detected two buried paths on the flanks of landslide and a three layer internal structures composed of surface deposit, natural bed rock and saturated zones. Based on the results, 21 test pits were located and excavated to the depth of hard layer. Representative material of the study area was selected and tested. Based on the

بسیاری از زمین لغزشها نتیجه رخداد مجدد زمین لغزشهای دیرین هستند.

lab tests, the slope was analyzed using Slide Software and remedial measures were recommended.

Key Words: Landslide, Geoelectric, Test pit, Factor of Safety, Subsurface water level, Limit equilibrium

مقدمه

حدی و شدت بارش و دوره آن، اثر قابل ملاحظهای بر فشار آب در شیبها و به دنبال آن پایداری شیبهای در حال رانش دارد (Lapenna et al., 2005) . در مطالعه زمین لغزش، بیشتر کارشناسان برای به دست آوردن اطلاعات لازم براي تحليل سازوكار زمين لغزش، مانند شكل، سطح لغزش، شرايط زيرسطحي و توزیع آب زیرزمینی در گستره زمین لغزش از اطلاعات گمانهها استفاده می کنند. در بسیاری از موارد به دلیل هزینه های بالا و نیز تعداد کم گمانه ها، چنین دادههایی کافی نیست. بنابر این لازم است فناوری مناسبی برای پیش بینی و مطالعه سازوکار لغزشها ایجاد شود. برای غلبه بر این مشکلات، کاربرد بررسیهای مقاومت الکتریکی در مطالعه زمین لغزش ها به طور چشمگیری افزایش یافته است. روش مقاومت الکتریکی علاوہ بر ویژگی های مقاومتی زیرسطحی، اطلاعات باارزشی از نحوه توزیع آب زیرزمینی و ساختار زمیـنشناسی نیز ارائه میکند (Fei & Keizo, 2004; Won et al., 2005; Park et al., 2005). در اين مقاله، روند مطالعات و شناسايي و پايدارسازي زمين لغزش طالقاني در شهرستان گرمی بررسی میشود. مطالعات ژئوالکتریک و ژئوتکنیک به منظور در ک هر چه بهتر ساختار درونی ساختگاه مورد مطالعه، روند جریان آب، بررسی نحوه گسیختگی که پیش شرط اصلی تحلیل های پایداری شیب است صورت گرفت. راهکار مؤثر برای پایدارسازی شیب با استفاده از نرمافزار Slide ارائه می شود.

ريختشناسي زمينلغزش

محدوده مورد بررسی در استان اردبیل و در شهرستان گرمی واقع است. این شهر در ۱۲۲ کیلومتری اردبیل در طول و عرض جغرافیایی N ' ۵۹ ^۵ ۳۸۳ ۲ ۳ ۴ ۴ ۴ ۲ ۵ ۲ قرار دارد. زمین لغزش طالقانی در شمال باختر شهر، محدودهای با عرض ۲۵۵ و طول ۴۵۰ متر از یک تپه با شیب تند، حدود ۳۰۰ واحد مسکونی و راه دسترسی به محور آنگوت و مرکز شهر را تحت تأثیر قرار داده است. بر اساس شواهد محلی اولین حرکت در اوایل سال ۱۳۸۲ رخ داد. به منظور انجام مطالعات و آگاهی از سازوکار لغزش، ابتدا نقشه توپو گرافی منطقه لغزش با مقیاس ۱:۵۰۰ تهیه شد. قسمت اعظم محدوده مورد مطالعه دارای شیب کم متعیر است و از باختر به خاور به موازات خطوط توپو گرافی تقریباً ثابت است. بیشترین میزان لغزش در بخش جنوبی ساختگاه قرار دارد. دو ردیف ترک کششی به موازات یکدیگر در بخش تاج لغزش مشاهده میشود. زاویه سطح یکی از عوامل مهم در رخداد زمین لغزش، بارندگی و ذوب برف است. این عوامل میتوانند موجب افزایش فشار آب منفذی و فرسایش در پنجه زمین لغزش شوند (Park et al., 2005) افزایش فشار آب منفذی در منطقه هوادار(وادوز) و نیز افزایش جریان آب زیرزمینی در منطقه اشباع، متأثر از بارش های جوی است (Jiao et al., 2005) بارش های سنگین جوی به همراه عوارض شدید توپو گرافی از عوامل مهم و اثر گذار در رخداد زمین لغزش ها در مناطق کوهستانی است و مطالعه فرایندهای منجر به لغزش یکی از مهم ترین و مشکل ترین مسائل در این زمینه است. عموماً زمین لغزش های مختلف، رفتارهای متفاوتی را در واکنش با بارش نشان میدهند. رفتار پایداری زمین لغزش هایی که در عمق قرار گرفتهاند، عمدتاً تحت تأثیر افزایش سطح ایستابی و نرمشدگی سنگ و خاک به دلیل نفوذ آب است در حالی که پایداری و شکل زمین لغزش های کم ژرفا در پاسخ به بارش، بیشتر در کنترل فشار منفذی موقت است (Hengxing, 2003). سطح اولیه آب زیرزمینی، شدت و دوره بارش عوامل مهمی در وقوع لغزش هستندکه همواره تغییر میکنند. بنابراین باید خاطر نشان کرد که ضریب ایمنی نه تنها به شدت بارش و سطح اولیه آب زيرزميني، بلكه به مدت زمان بارندگي نيز وابسته است(Ng & Shi, 1998). به منظور درک الگوی جریان آب زیرزمینی در شیبها و اثر آنها بر روی پایداری شیب مدل عددی جریان آب زیرزمینی از اهمیت خاصی برخوردار است. حرکت گرانشی جریان آب در شیبها به شرایط توپوگرافی و توزیع مصالح با قابلیت هدایت هیدرولیکی متفاوت بستگی دارد. در این مطالعات اثرات ريختشناسي شيب، خواص مصالح و ناهمگوني آبشناختي مورد بررسي قرار گرفته است. نتایج نشان میدهد در شرایطی که شیب دامنه، موازی یک لایه با رسانایی هیدرولیکی پایین باشد، لایه به عنوان در پوش بر روی سیستم جریان عمل مي كند و نيروي زياد نشت به طرف پاشنه موجب گسيختگي بالقوه شيب مي شود (Jiao et al., 2005). اثر نفوذ انواع آبهای سطحی را میتوان با استفاده از روش اجزای محدود بررسی کرد. این روش، به منظور ارزیابی اثر وقوع بارش و نقش شرایط زمین در توزیع آب منفذی در خاکهای غیر اشباع به کار گرفته شده است(Ng & Shi, 1998) . روش اجزاي محدود، همراه با كاهش مقاومت برشی در تحلیل شیبها به کار گرفته می شود. نتایج تحلیل اجزای محدود نشان مىدهد كه ويژگى هاى هيدروليكى، درجه اشباع نسبى، روش هاى بررسى شرايط الکتریکی نسبت به اطراف کاسته میشود. در صورتی که در ادامه نیمرخ، به دلیل تغییر اندازه ذرات، رطوبت و پارامترهای دیگر ژئوالکتریکی، کاهش مقاومت الکتریکی ظاهری بیشتر بوده و تا حدود ۵ اهم متر پایین می آید. پس از لایه میانی، لایه زیرین قرار دارد که نسبت به لایه بالایی خود مقاومت بیشتری نشان میدهد. در این نیمرخ مقادیر گرادیان مقاومت الکتریکی از ایرا- تا ۱/۱+ متغیر است. به دلیل یکنواختی ویژگیهای الکتریکی زمین، تغییر عمدهای در قسمتهای میانی نیمرخ مشاهده نمیشود. در دو قسمت ایتدایی و انتهایی نیمرخ تغییرات گرادیان جانبی مقاومت الکتریکی نسبت به قسمتهای میانی قابل ملاحظه است. در مقطع ژئوالکتریکی نیمرخ ۱، به طور کلی سه نوع لایه بر اساس مقادیر مقاومت الکتریکی نیمرخ ۱، به طور لایه خاک سطحی و سنگ بستر و لایه اشباع از آب است. در محل سونداژ ۲ و سونداژ ۴ نیمرخ ۱ پس از گذر از لایه سطحی که ستبرای آن از ۲ تا ۵ گذر آب زیرسطحی بوده و از عوامل تأثیرگذار در ناپایداری دامنه مورد گذر آب زیرسطحی بوده و از عوامل تأثیرگذار در ناپایداری دامنه مورد مطالعه در شهر گرمی است (شکل ۳).

نیمرخ دوم شامل ۵ سونداژ فاصله هر نقطه برداشت از نقطه بعدی حدود ۱۰۰ متر است. این نیمرخ تقریباً به موازات نیمرخ ۱ و در راستای شمال باختر – جنوب خاور و در امتداد دامنه و عمود بر جهت شیب آن برداشت شده است. مسیر این نیمرخ دقیقاً بر روی توده لغزنده قرار دارد و شیب دامنه در این مسیر بسیار تند است.

در قسمتهای سطحی زمین در امتداد این خط برداشت، مقاومت الکتریکی دارای نوسان زیادی است. به طور کلی، گستره تغییرات اعداد مربوط به مقاومت ویژه الکتریکی ظاهری در این نیمرخ نیز گسترده بوده و بین ۲۰ تا ۹۰ اهم متر در تغییر است. علت این امر می تواند تغییر میزان اشباع شدگی و احتمالاً دانهبندی رسوبات و نیز برخورد به لایه سنگی از جنس ماسه سنگ باشد. میزان گرادیان عمقی مقاومت الکتریکی این مقطع از ۲۵- تا ۲۵+ در نوسان است. در این خط برداشت به طور نسبی یکنواخت، آهنگ تغییر مقاومت الکتریکی در راستای قائم مشاهده و نظم بهتری، مانند لایهبندی افقی مشاهده میشود. در نزدیکی سطح زمین، مقادیر گرادیان قائم منفی است. این مقادیر نسبت به ژرفا به سمت مثبت میل می کند. در مقطع ژئوالکتریکی نیمرخ ۲ سه نوع لايه بر اساس مقادير مقاومت الكتريكي آنها متمايز شده است. سه تيپ لايه جدا شده در طول اين نيمرخ شامل لايه خاک سطحي با ستبراي نه چندان متغیر، سنگ بستر و لایه اشباع از آب است. در طول این نیمرخ سنگ بستر به صورت آخرین لایه تفکیک شده در سراسر نیمرخ گسترش دارد (شکل ۴). نيمرخ سوم شامل ۵ سونداژ با فواصل حدود ۱۰۰ متراست. دامنه تغييرات مقاومت الکتریکی در این نیمرخ بین ۴ تا ۱۵۰ اهم متر است. گرادیان عمقی گسیختگی تر کهای کششی در حدود ۶۰ درجه است و سر لغزش کمی به سمت مخالف شیب طبیعی دامنه متمایل شده است. لذا لغزش غالب، چرخشی است. شکل ۱ تغییرات شیب توپو گرافی در ساختگاه مورد مطالعه را نشان می دهد. بررسی نقشه نشان می دهد که در کلیه قسمتها بخصوص در نیمه شمالی، شیب حدود ۲ تا ۱۲ درجه و در قسمت مرکزی و جنوب خاوری، شیب غالب بین ۲۳– ۱۲ درجه است. شیب ۵۵– ۲۳ درجه کمترین گستردگی را دارد که در نیمه جنوبی منطقه مشاهده می شود.

مطالعات ژئوفيزيكي

روشهای ژئوفیزیکی با هدف کسب اطلاعات ارزشمند از ویژگیهای زيرسطحي ساختگاه به همراه ديگر اطلاعات همانند حفارىهاى ژئوتكنيكى می توانند به کار گرفته شوند. گرچه روش های متنوع ژئوفیزیکی برای کسب این اطلاعات وجود دارد، اما انتخاب روش مطلوب بستگی به نوع مطالعه دارد (Sarris et al., 1995). با توجه به شرایط ریختشناسی منطقه و بارش های جوی و بالا بودن سطح ایستابی، آرایه شلومبرژه با روش سونداژ الکتریک قائم برای بررسیهای کم ژرفا به عنوان مناسبترین روش به کار گرفته شد. این روش برای کسب اطلاعات دقیق از ساختگاه از آرایش های خطی استفاده مى كند. مقادير مقاومت ظاهري با اندازه گيري اختلاف پتانسيل با توجه به ستبراي سربار و ژرفای آب زیرزمینی محاسبه می شود. آرایه شلومبرژه به دلیل آن که فقط دو الكترود از مجموع ۴ الكترود بين قرائتهاي پي در پي حركت مي كنند، سادهتر از آرایه ونر است (Cardimona, 2002). در مطالعه زمین لغزش گرمی، با توجه به شرایط محل از روش سونداژ الکتریکی قائم با آرایه شلومبرژه استفاده شد. این آرایه در طول ۴ نیمرخ و هر کدام با ۵ سونداژ اجرا شد. در این مطالعات، بیشترین طول الکترودهای جریان و الکترودهای پتانسیل به ترتیب ۲۰۰ و ۱۰ متر و امتداد گسترش در طول همه نیمرخها اغلب نظیر هم و فاصله سونداژها حدود ۱۰۰ متر انتخاب شد. مقاطع چهار گانه در شکل ۲ ارائه شده است.

تشريح مقاطع ژئوالكتريكي نيمرخها

نیمرخ اول ۵ سونداژ با آرایش شلومبرژه به طول حدود ۳۵۰ متر راستای شمال باختری – جنوب خاوری به موازات ارتفاعات حاشیه محل قرار دارد. دامنه تغییرات مقاومتی در این نیمرخ بین ۵ تا ۱۵۰ اهم متر متغیر است. تغییرات چشمگیر مقاومت الکتریکی در سطح زمین و در ژرفاهای کم این نیمرخ امری طبیعی بوده و یکی از ویژگیهای ژئوالکتریکی نهشتههای سطحی است. در سطوح پایینی، تغییرات مقاومت الکتریکی اطلاعات ارزشمندی را از شرایط زیرسطحی ارائه میدهد. در طول این نیمرخ، پس از گذر از لایه سطحی با مقاومت الکتریکی متغیر در محل سونداژهای ۲ و ۴ از مقدار مقاومت

مقاومت الکتریکی در این خط برداشت و این مقطع از زمین تغییراتی از حدود ۲۰- تا ۲۰+ دارد.

مقادیر گرادیان جانبی مقاومت الکتریکی در طول خط برداشت سوم در محل سونداژ ۲ تغییرات قابل ملاحظه ای از خود نشان می دهد. این تغییرات مثبت و بیانگر افزایش مقاومت الکتریکی در محل سونداژ ۲ نسبت به نقاط مجاور خود است. در مقطع ژئوالکتریکی نیمرخ ۳ سه نوع مشخص لایه زمین شناسی شامل نهشته های سطحی، زون اشباع و سنگ قابل تفکیک است. زون اشباع در این مسیر که از نظر اهداف مطالعات حاضر اهمیت خاصی دارد، در محل سونداژهای ۱ و ۵ خود را نشان می دهد که در واقع مجاری نفوذ و جریان آبهای زیر سطحی را نشان می دهد (شکل ۵).

نیمرخ چهارم در امتداد شمال باختر – جنوب خاور قرار دارد. این نیمرخ نیز شامل ۵ سونداژ ژئوالکتریک با فواصل تقریبی ۱۰۰ متر است. تغییرات مقاومت الکتریکی بازه وسیعی را به خود اختصاص می دهد که در محل سونداژهای ۱ و ۲ و ۴ و در نزدیکی سطح زمین هالههای با مقاومت الکتریکی ظاهری بالا را نشان می دهد. در قسمتهای زیر سطحی این نیمرخ و به صورت نسبتاً پیوستهای زون کم مقاومت الکتریکی مشاهده می شود که حاکی از ریزدانه بودن نهشتههاست و احتمالاً تأثیر آب زیر سطحی را نمایش می دهد. تغییرات متنوع در سطح این مسیر برداشت به دلیل ویژگیهای نهشتههای سطحی که حائز اهمیت در مسیر نیمرخ ۴ این است که لایه اشباع به صورت پیوسته سراسر نیمرخ را در بر می گیرد و به عبارت دیگر آبهای زیر سطحی نفوذ کرده و از نقاط بالا دست در این راستا به هم متصل و محدوده ناپایداری را از نظر رانش زمین تشکیل می دهند (شکل ۶).

مقایسه نیمرخهای زمین شناسی بر اساس دادههای ژئوالکتریکی نشان میدهد که ژرفای سنگ بستر به سمت پاشنه افزایش مییابد. مقاطع نشان میدهند که در دو پهلو رانش، دو منطقه اشباع وجود دارد.

مطالعات زمین شناسی مهندسی و ژئوتکنیک

بدون یک مدل حقیقی، تمامی محاسبات پایداری فقط در حد یک نظریه خواهند بود. این مدل را می توان با مطالعه دقیق تمام ساختگاه تهیه و به کمک بررسی های زمین ریختشناسی، حفر گمانه، روش سونداژ الکتریکی و ... کنترل کرد. به منظور تشخیص توزیع واقعی مصالح و نیز ارزیابی ویژگی های مقاومتی، انجام آزمایش های مرتبط ضروری است. همهٔ روش ها، قابلیت ها و محدودیت های خاص خود را دارند و از این رو، اطلاعات حاصل از مطالعات زمین ریختشناسی، گمانه ها و سونداژ ژئوفیزیکی به طور مشترک به کار گرفته می شوند (Yague, 1978). برای دستیابی به یک مدل مهندسی از

شیب به منظور تعیین خطر لغزش و کاربری آن در برنامهریزی توسعه، از اطلاعات تفصیلی زمین شناسی، توپوگرافی، ژئوفیزیکی استفاده میشود و حفاری و نمونهبرداری ضروری است (Chelli et al., 2006).

تحلیل پایداری محل و ارائه روشهای پایدارسازی آنها مستلزم شناخت دقیق خصوصیات ژئوتکنیکی ساختگاه و مصالح در گیر است. برای به دست آوردن اطلاعات دقیق و کامل از ویژگیهای مهندسی خاک زیرسطحی و آگاهی از وضعیت روند آب زیرزمینی، با توجه به نتایج مطالعات ژئوالکتریکی و مشاهدات صحرایی، ۲۱ حلقه چاهک اکتشافی در ساختگاه مورد مطالعه حفاري شد. آرایه چاهکها به گونهاي انتخاب شد که همهٔ گستره مورد مطالعه را پوشش داده و بیشترین اطلاعات زیرسطحی از آنها استخراج شود (شکل ۷). نتایج نشان میدهدکه خاک تا ژرفای کمی از سطح زمین از نوع MH یا CL است. با افزایش ژرفا، جنس مصالح از نوع SM و در برخی گمانهها به GW یا GP-GW تغییر مییابد. به طور کلی، جنس چیره خاک درشت دانه و از نوع SM است. با توجه به نتایج آزمایش چگالی در محل، خاک منطقه مورد مطالعه تراکم نسبتاً بالایی دارد. سنگ بستر در قسمت میانی تاج، در چاهکهای TP1، TP3، TP3، TP1 مشاهده شد. سنگ بستر به صورت یک زبانه گسترش دارد و ژرفای استقرار آن در بخش بدنه و پاشنه افزایش مییابد. هنگام حفاری، سطح گسیختگی در چاهکهای آزمایشی TP1، TP3 و TP15 به ترتیب در ژرفاهای ۱۷، ۲/۵ و ۳ متر در مصالح SM/ SM – SM و SM مشاهده شد. ميانگين بارش سالانه در منطقه حدود ۳۵۰ میلیمتر در سال است (گزارش فرمانداری شهرستان گرمی). بر اساس گزارشهای محلی، هر سال پس از بارندگی طولانی، جریان آب در قسمت بدنه لغزش در سطح نمایان می شود. این امر بیانگر افزایش سریع سطح آب زیرزمینی بوده، لذا در تحلیل لغزش، این عامل بررسی شد. اطلاعات میدانی برای شناسایی هر چه بهتر خاک و تعیین ویژگیهای رفتاری، تعیین دقیق وضعیت آب زیرزمینی و تعیین میزان تخریب با توجه به گسترش آب زیرزمینی با استفاده از نرمافزارهای Arc GIS و Rock work 2004 تحلیل شد. گسترش سطح ایستابی در شکل ۷ ارائه شده است.

بررسی نقشه نشان میدهد که سطح آب زیرزمینی در بخشهای شمال، شمال خاور و خاور، نزدیک به سطح زمین میباشد و به سمت شمال باختر، جنوب باختر و بخشهایی از مرکز محل مورد مطالعه به حدود ۲ متر افزایش مییابد. ژرفای سطح آب زیرزمینی در بخشهایی از جنوب ساختگاه به ۶ متر میرسد و در بخش جنوب باختری محل بین ۱۱/۵ – ۶ متر متغیر است.

تشریح مقاطع ژئوتگنیگی به منظور تکمیل مطالعات و آگاهی دقیق*ار* از شرایط زیرسطحی محل و

پاییز ۸۷، سال هجدهم، شماره۶۹ کا ۲۹ سال هجدهم

درک چگونگی روند لغزش به کمک نرمافزار Rock Works 2004 چهار مقطع طولی در جهت شمال باختری- جنوب خاوری تهیه شد که بیشتر چاهکهای آزمایشی و قسمتهای مختلف لغزش از تاج تا پاشنه را پوشش میدهد (شکل ۸).

طول تقریبی مقاطع بین ۱۹۰ متر در مقطع'BB تا ۴۱۴ متر در مقطع 'CC متغیر است. اختلاف ارتفاع بین بالاترین و پایین ترین نقاط گمانه ها در مقاطع مختلف از ۵/۰ متر در مقطع 'BB تا ۹ متر در مقطع 'CC متفاوت است. تناوب مختلف از بخش جنوب خاور به شمال باختر در مقاطع مختلف متفاوت است. تناوب عمدتاً SW/ GW و SW/ GW است. جنس غالب خاک در کلیه مقاطع MS است. بجز مقطع 'AA در امتداد مقاطع وجود عدسی هایی از MH در امتداد مقاطع کاملاً آشکار است. در مقاطع مختلف متفاوت است. در مقاطع مختلف می ایم ایم متفاوت است. معدتاً SM/ GW تمریر مقطع 'AA در مقاطع وجود عدسی هایی از AA در امتداد مقاطع راملاً آشکار است. در مقاطع مختلف متفاوت است. در مقاطع راملایه آبدار مشاهده می شود. متبرای لایه آبدار در طول مقاطع مختلف متفاوت است. در مقاطع 'CC می می مود.

بر اساس نتایج حاصل از بررسیهای صحرایی و آزمایش های آزمایشگاهی، نقشههای گسترش لایه آبدار، تخریب و نیز اطلاعات حاصل از تشریح مقاطع ژئوتکنیکی، شرایط زیرسطحی محل به گونهای است که تنوع و ستبرای لايههاي خاك از تاج تا پنجه لغزش و نيز از شمال باختر به جنوب خاور محل (از سمت چپ به راست مقاطع) به مقدار قابل ملاحظهای افزایش می یابد. این تنوع، بخصوص در بخش بدنه زمین لغزش بیشتر است. جنوب خاوری محل دارای خاک درشت دانه و بیشتر از نوع GP- GM و GW-GM است. بر اساس مطالعات صحرایی و نقشه گسترش آب، شدت جریان نیز در این بخش افزایش چشمگیری داشته است. بر اساس نقشه تخریب، نیمه شمالی محل به سه بخش با تخریب زیاد، کم و فاقد تخریب تقسیم میشود. در بخشهای فاقد تخریب یا تخریب کم عدسی ها از نوع خاک MH مشاهده می شود. به دلیل گسترش لایه SM با نفوذپذیری بالا در محدوده TP12 تا TP18 بیشترین تخریب نیز در این محدوده صورت گرفته است. بخش بدون تخريب نيز محدوده كوچكى را در شمال باخترى نيمه شمالي محل تشكيل میدهد (شکل ۹). در این نیمه میانگین ژرفای لایه آبدار ۳ متر است. جهت شيب توپو گرافي منطقه و شيب لايه آبدار در اين پهنه عمدتاً از سمت جنوب باخترى به شمال خاورى است و با شواهد محلى كاملاً همخواني دارد.

نیمه جنوبی نقشه تخریب نیز به سه بخش با تخریب زیاد، میانگین و کم تقسیم می شود. بخش با تخریب زیاد گسترش بیشتر داشته و جنس خاک نیز از نوع SM، SW-SM است. میانگین ژرفای لایه آبدار در این نیمه ۴/۵ متر است. مشاهدات میدانی نشان می دهد که زاویه سطح گسیختگی در قسمت تاج در حدود ۶۰ درجه است و سرلغزش کمی به سمت مخالف شیب طبیعی دامنه متمایل شده است. بنابراین، لغزش می تواند از نوع غالب چرخشی باشد.

بررسیهای آزمایشگاهی

در ادامه مطالعات ژئوتکنیکی، آزمایش های آزمایشگاهی شامل دانهبندی، هیدرومتری، تراکم، برش مستقیم و نفوذپذیری بر روی نمونههای خاک انجام شد. با توجه به لوگ گمانه و آزمایش دانهبندی در مجموع خاکهای SM، SM/SW–SM، SW/GW و GW–GW–GW به عنوان خاکهای غالب محل شناسایی شدند. بر این اساس آزمایشهای آزمایشگاهی به منظور تعیین پارامترهای فیزیکی، مکانیکی و مقاومتی خاک بر روی نمونههای معرف مصالح محل انجام شد (جدول ۱).

تحليل پايداري

برای بررسی پایداری شیب میتوان از روشهای گوناگون استفاده کرد. روش تعادل حدی و اجزای محدود از رایج ترین روشها هستند (Hoeck & Bray, 1981). با توجه به مطالعات زمين شناسي مهندسي و آزمایشگاهی، بیشتر مصالح از نوع SM و زاویه اصطکاک داخلی بین ۱۰ تا ۱۵ درجه و مقادیر چسبندگی کمتر از ۲۵ Mpa/ است. با توجه به شرایط پیچیده مرزی و روش اجزای محدود و وجود لایههای نرم در محدوده مورد مطالعه و سطوح لغزشها در ترازهای مختلف استفاده از روش اجزای محدود میسر نیست (Cheng et al., 2007). برای بررسی در تحلیل پایداری مقاطع مختلف سه نوع لایه در نظر گرفته شد و به منظور محاسبه ضرایب ایمنی، از روش تعادل حدى استفاده شده است (Bojorque et al., 2007). نظریه تعادل حدی بر فرضهای زیر استوار است: ۱-ضریب ایمنی مربوط به اجزای مقاومتی خاک (مقاومتهای چسبندگی و اصطکاک) به صورت یکسان فرض می شود. ۲-ضریب ایمنی برای تمامی بلوکها یکسان فرض میشود. اساس این نظریه در شکل ۱۰ نشان داده شده است. برای بررسی پایداری شیب از نرمافزار Slide استفاده شد.

روش بیشاپ اصلاح شده بر اساس تعادل گشتاورها و روش جامبو با توجه به تعادل نیروها ضریب ایمنی را محاسبه می کنند. اما روش اسپنسر تعادل نیروها و گشتاورها را در نظر می گیرد و در نتیجه روش مناسب تری برای محاسبه ضریب ایمنی است. بررسی های زمین شناسی مهندسی و چاهکهای اکتشافی در محدوده لغزش گرمی بیانگر ژرفای کم آب زیرزمینی تا حداکثر ۶ متر است. مطالعات ژئو تکنیکی نشان می دهد که یک لایه نفوذناپذیر از نوع MH در ژرفاهای مختلف قرار دارد که لایه آب زیرزمینی بر روی آن قرار دارد. مشاهدات صحرایی در دو گمانه TPI و TPI نشان داد که لغزش در امتداد سطح لایه نفوذناپذیر انجام گرفته است. با توجه به قرار گیری سطح لغزش و توپو گرافی منطقه، آب زیرزمینی به صورت سطح ایستابی مدل شد

.(Ching & Fredlumd, 1983)

به منظور بررسی پایداری شیب، ۵ مقطع عرضی در مناطق مختلف انتخاب شد (شکل ۱۱). برای بررسی صحت مدل ایجاد شده و تطابق آن با واقعیت، تحلیل پایداری به روش اسپنسر ابتدا در ۲ حالت طبیعی و اشباع انجام گرفت. در حالت طبیعی، سطح آب زیرزمینی کنونی مدل شد و در حالت اشباع، سطح آب زیرزمینی با توجه به مشاهدات (هنگام بارندگی) تا نزدیکی سطح زمین بالا آورده شد.

با توجه به نتایج و تطابق مقاطع با نقشه تخریب منطقه ملاحظه شد که نتایج تحلیل دارای همخوانی بسیار خوبی با واقعیت موجود در منطقه دارد.

پایدارسازی منطقه

با توجه به وضعیت توپو گرافی منطقه که دارای یک شیب تند در بالای دامنه و شیب بسیار ملایم در پایین دست است. روش اصلاح هندسی می تواند کمک شایانی به افزایش پایداری نماید. از سوی دیگر، نقشه ژرفای سطح آب زیرزمینی نشان می دهد که در قسمت پاشنه، ژرفای سطح آب زیرزمینی نزدیک به صفر است و تقریباً حرکت آب راکد است. عدم خروج آب زیرزمینی و یا قفل شدگی آن به دلیل شیب کم (کمتر از ۱ درصد)است که موجب نشست بسیاری از سازه ها در قسمت پاشنه زمین لغزش شده است. به منظور بررسی تأثیر اصلاح هندسی و زهکشی بر ضریب ایمنی و انتخاب روش پایدارسازی بهینه، تحلیل در ۳ حالت صورت گرفت.

به منظور بررسی روش تحلیل نتایج، مقطع 'B-B به عنوان نمونه بررسی شد. این مقطع در قسمت شمالباختری منطقه مورد مطالعه واقع شده و از گمانههای TP9 و TP15 عبور می کند و جهت آن تقریباً جنوب باختر – شمال خاور است. طول این مقطع برابر با ۲۴۰ متر و تغییرات ارتفاع بین ۶۲ تا ۹۹ متر است. تغییرات شیب در مقطع بین ۵ تا ۳۱ درجه است. جنس خاک این مقطع از نوع SM و SM-SW/SW است. پارامترهای ژئومکانیکی آن در جداول ۱ و ۲ ارائه شده است.

شکل های ۱۱ و ۱۳ حالات مختلف مورد تحلیل مقطع و شکل های ۱۲ و ۱۴ نتایج تحلیل در حالت های مختلف توسط در نرم افزار Slide را نشان می دهد. نتیجه محاسبات مقاطع مختلف در جدول ۱۳ ارائه شده است. در اینجا مقصود از شرایط طبیعی ، عدم بارندگی در منطقه است.

همان طور که ملاحظه می شود در حالت طبیعی ضریب ایمنی این مقطع برابر با ۱/۰۷ است. در این حالت مشاهده می شود که سطح لغزش بالاتر از سطح آب زیرزمینی و توده پایدار است. پایداری منطقه در فصول خشک گواهی بر این مسئله است. زمانی که منطقه به حالت اشباع می رسد، مقدار ضریب ایمنی آن به ۹۹/۰ کاهش می یابد. در حالت اشباع، سطح لغزش بر سطح آب زیرزمینی

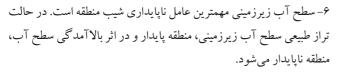
تقريباً تطابق يافته و نشانگر تأثير آب زيرزميني است، اين موضوع با مشاهدات صحرایی و ژرفایی که در آن سطح برش مشاهده شده، مطابقت دارد (شکل ۱۲). پس از اصلاح هندسی ضریب ایمنی در حالت اشباع به ۱/۱۳ و در شرایط طبیعی ضریب ایمنی به ۱/۲۱ افزایش مییابد. هنگامی که زهکشی به طور كامل انجام شود، ضريب اطمينان به ۱/۳ افزايش مي يابد. لذا اصلاح هندسي به همراه زهکشی موجب افزایش پایداری مقطع می شود (شکل ۱۴). مسیر تقاطع مختلف در شکل ۱۵ و نتایج تحلیل مقاطع مختلف در جدول ۳ ارائه شده است. بررسی مقاطع مختلف نشان میدهد که بیشترین ژرفای سطح گسیختگی در مقاطع مختلف در حدود ۲۱ متر است. در صورت انجام اصلاحات هندسی به منظور کاهش حجم سربار و افزایش سطح ایستابی آب زیرزمینی ضریب ایمنی در کلیه مقاطع بین ۱/۱۲ تا ۱/۲۶ متغیر است. در حالت اصلاح هندسی و زهکشی محدوده لغزش ضریب ایمنی در کلیه مقاطع بین ۱/۳ تا ۱/۵۵ متغیر است. با توجه به مسکونی بودن منطقه و اهمیت پایداری شیب، حالت اصلاح هندسی و زهکشی توصیه میشود. زیرا تلفیق این دو روش، نقش مؤثري در كاهش نيروهاي رانشي ايفا مي كنند. شكل ۱۵ پلان مقاطع مختلف تراسبندی را با شیب افقی ۵ و قائم ۱ نشان میدهد. بر اساس مطالعات انجام شده حجم خاکبرداری در حدود ۶۲۰۰۰ متر مکعب است. با توجه به کم ژرفا بودن سطح آب زیرزمینی و مشخصات ژئوتکنیکی توده لغزیده و نیز مسائل اقتصادی، روش معابر پوشیده برای زهکشی آبهای زیرزمینی منطقه طرح در نظر گرفته شد. زهکش ها باید در پایین ترین سطح تراز آب زیرزمینی قرار گیرند. با توجه به این که بیشتر مصالح توده لغزیده از نوع درشت دانه است، به منظور جلوگیری از مسدود شدن خلل و فرج فیلترها باید از مصالح با دانهبندی خاص استفاده شود. مشخصات مصالح فیلترها، ژرفای استقرار زهکشها و موقعیت چاهکهای آدمرو در جدولهای۴ و ۵ ارائه شد است (Deoja et al., 1992) . بیشترین ژرفای زهکش ها در قسمت جنوبی قرار دارد و به سمت شمال، ژرفای آن با توجه به تراز سطح آب زیرزمینی کاهش مییابد. شکل ۱۶ پلان مسیرهای زهکشی را نشان میدهد.

نتيجهگيري

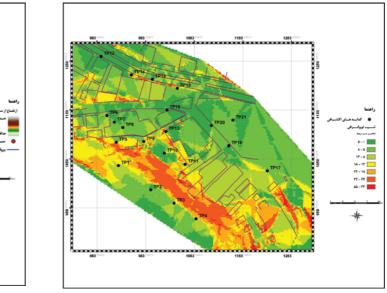
بر اساس مطالعات انجام شده نتایج ذیل حاصل شد: ۱-ترکیب اطلاعات زمین ریختشناسی، ژئوفیزیک و حفاری گمانههای اکتشافی اطلاعات باارزشی برای تحلیل زمین لغزش ارائه میکند. ۲-وجود یک لایه نفوذناپذیر با ژرفای حداکثر ۶ متر در بدنه لغزش از نفوذ آبهای سطحی و زیرزمینی به ژرفای پایین تر ممانعت به عمل می آورد. ۳-در پهلوهای زمین لغزش دو مسیر آب زیرزمینی به بدنه لغزش وجود دارد. تلفیق رویکردهای مختلف مطالعاتی به منظور ارزیابی سازوکار تحریک...

۴-کاهش شیب زمین به کمتر از یک درصد در بخش پاشنه زمین لغزش موجب تجمع آب و رکود آن شده است.

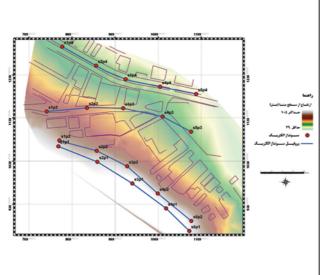
۵-مصالح تشکیل دهنده محل مورد مطالعه در بالای لایه سخت شده و از ضریب نفوذپذیری مطلوبی برخوردار است. رکود آب در قسمت پاشنه موجب افزایش سریع سطح آب زیرزمینی در منطقه و در نهایت ناپایداری میشود.

۷-زهکشی منطقه توأم با اصلاح هندسی شیب مناسب ترین روش برای پایدارسازی منطقه است.

شکل ۱- نقشه شیب ساختگاه مورد مطالعه

شکل ۲- سونداژها و نیمرخهای مقاطع ژئوالکتریکی در محل مورد مطالعه

آزمایش نفوذ پذیری			آزمایش برش مستقیم			آزمایش تراکم			دانه بندی																			
ضريب نفوذ پذيري(cm/s)	. نوع خاک	عمق (متر)	شماره گمانه	زاويه اصطکاک داخلی (٪) (درجه)	چسبندگی(MPa)	لغر به رو	عمق(متر)	شماره گمانه	وزن مخصوص خشک حد اکثر (KN/m ³)	رطوبت بهينه(٪)	نوع خاکڻ	عمق(متر)	شماره گمانه	درصد رد شده از الک ۲۰۰	نو ^{م م} ناک نوم	عمق(متر)	شماره گمانه											
3.69*10-6	SM	1	1 TP1	12	0.43	GW/SW	7	TP3	16.4	18.5	SM/	SM/ SW- 7.5	TP1	27	SM	1	TP1											
*10-6	3111					10	0.24	SM	6	TP5	10.4	10.5	SM /10	1.5		4.04	SW/GW	7	TP3									
1.5	SM/			10	0.42	GW/SW	6.5	TP10	18.9	26	SM	6	TDS	42.6	SM	6	TP5											
1.26*10-6	SW- SM	2	TP2	25	0	GW/GW-GM	4.5	TP13	18.9	20	5171	0	TP5	33.43	SM	3.5	TP8											
								1						29.5	SW/GW	6.7	TP10											
2.5	CNV/														12	0.48	SM	5.5	TP16	15.6	23	SM	3.5	TP8	19	GW/GW- GM	4.5	TP13
2.59*10-4	SW/ GW	7	TP3					T						15.5	SM	5.5	TP16											
0-4				16	0.11	SM/SW-SM	1.5	TP21	18.9	28	SM	3	TP21	14.1	SM/SW- SM	1.5	TP21											

جدول ۱–نتایج آزمایش های آزمایشگاهی

پاییز ۸۷، سال هجدهم، شماره۶

۱۵۸

$\gamma_{\rm d}$ (KN/m ³)	$\phi^{\rm o}$	C (Mpa)	نوع مصالح
10/8	۱۰	•/14	SM
19	18	•/11	SM/SW- SM
۲۰/۰۳	۲۵	+	GW- GM

جدول ۲- مشخصات مقاومتی مصالح در گیر

جدول ۵- مختصات و ژرفای زهکش ها و چاهکٔهای آدمرو

ژرفای چاهکهای	مختصات					
آدمرو (متر)	Z	Y	X	شماره		
۵/۴	VA/94	80/18·V	4./941	١		
۵/۳	87/81	90/1194	••/1•۴٩	۲		
۲/۲	٨٧/۵۶	V0/1111	87/1191	٣		
۲/۲	• 9/04	۳۰/۱۰۵۴	40/1104	۴		
٨/۴	30/10	00/1109	ro/r9r	۵		
۷/۳	14/11	47/118.	20/922	9		
۳۵/۴	• 1/88	00/1109	66/99.	v		
٣	20/94	99/1169	.9/1.49	٨		
۲/۲	22/84	18/1188	VY/1·VA	٩		
۲/۶	8·/88	74/1114	17/1119	١.		
٣/۵	VY/91	9./1.14	49/1104	11		
۲/۲	44 /01	۵۲/۱۰۵۲	V0/119V	١٢		
٨۵/٢	••/۵۶	49/1.4.	19/1718	١٣		
۷۵/۲	44/04	90/1.50	••/1784	14		
٣	4V/99	57/1114	54/1.49	10		
۵/۴	31/21	۸۱/۱۰۱۸	91/1191	19		
۶/۱	٩./۶.	V1/93V	40/1229	١٧		
٧/١	87/81	۱۰/۹۳۸	V1/170A	١٨		
۵/۶	۵V/VV	۶١/١٠٨٩	0./988	١٩		
٧/۴	٨٦/٧٢	۱۸/۱۰۹۶	۶۸/۹۹۱	۲۰		
۵/۳	۶٨/۶٩	41/986	• 4/1191	۲۱		
۲/۶	346/14	• ٧/٩۴١	14/1194	۲۲		

جدول ۳- ضریب ایمنی مقاطع مختلف در محل مورد مطالعه

حالت زهکشی و اصلاح هندسی	حالت طبيعي و اصلاح هندسي	حالت اشباع و اصلاح هندسی	حالت اشباع	شرايط طبيعي	شماره نیمرخ
1/66	١/٣١	1/18	•/٩٩	1/10	A-A'
١/٣	1/71	1/18	•/٩٩٩	١/•٧	B-B'
1/40	١/٢٣	1/11	•/٩٩	۱/۰۳	C-C'
1/89	١/٢٢	1/19	۰/۹۸	١/٠١	D-D'
1/٣۶	1/89	1/19	•/٩٨	•/٩٨	E-E'

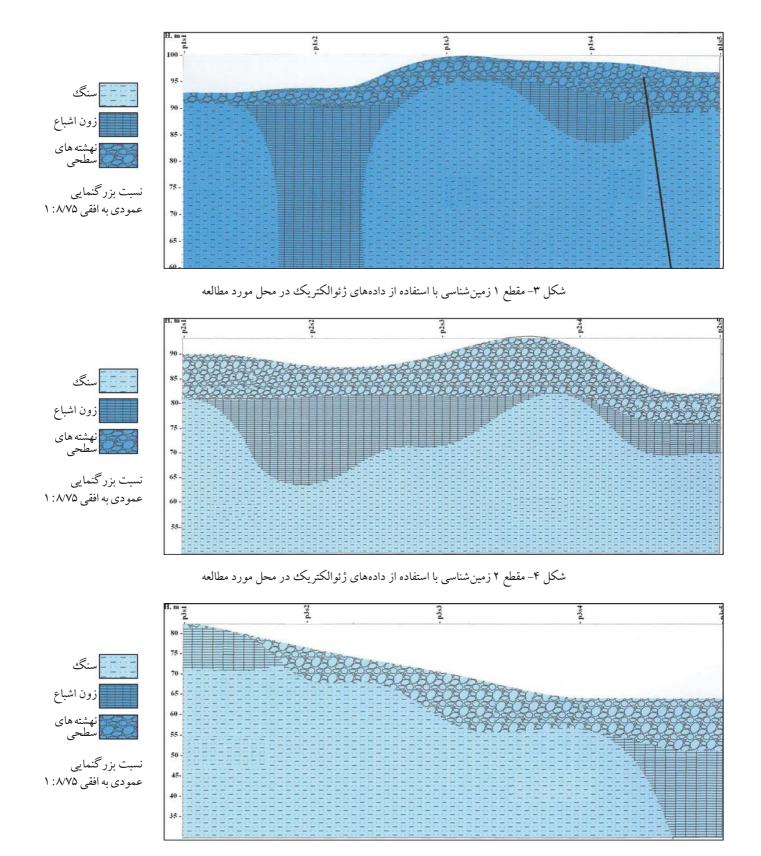
فيلتر	احى	طر	مشخصات	-۴	جدول
-------	-----	----	--------	----	------

دانهبندی فیلتر در محدوده انباری	دانەبندى فيلتر اطراف لولە زھكش (درصد گذرندە)	اندازه الک
۱۰۰	-	۲۵ میلیمتر
۹۰ – ۱۰۰	-	۲۰ میلیمتر
41	1	۱۰ میلیمتر
۲۵ - ۴۰	۹۰-۱۰۰	۴/۷۵ میلیمتر
۲۳ ۸۱	۸۰ –۱۰۰	۲/۳۶ میلیمتر
-	۵۰–۹۵	۱/۱۸ میلیمتر
۵ – ۱۵	۳۰ –۷۵	۶۰۰ میکرون
· _V	۱۰ –۳۰	۳۰۰ میکرون
-	1-1.	۱۵۰ میکرون
-	۰ –۳	۷۵ میکرون

پاییز ۸۷، سال هجدهم، شماره ۶۹ پاک کاری از ۲۹

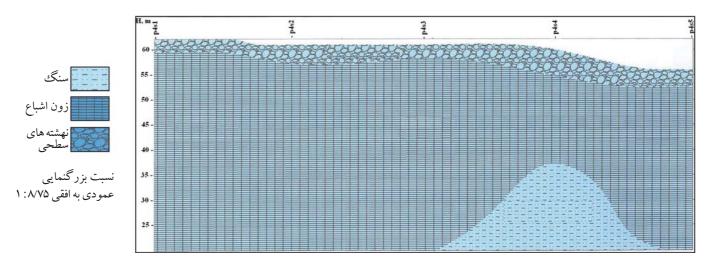

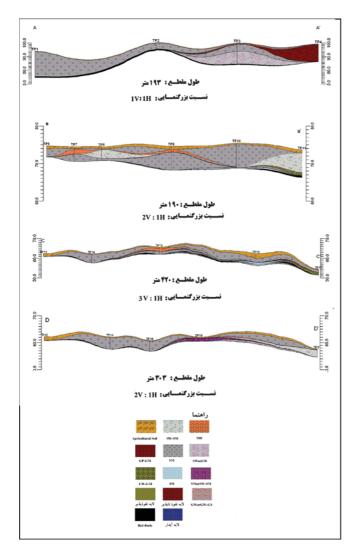
شکل ۵- مقطع ۳ زمین شناسی با استفاده از داده های ژئوالکتریک در محل مورد مطالعه

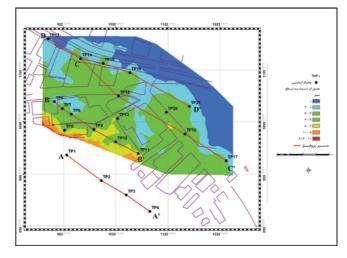

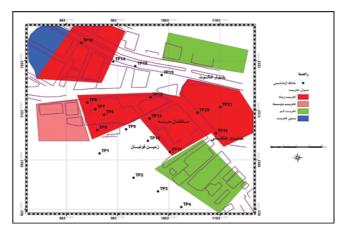
شکل ۶- مقطع ۴ زمین شناسی با استفاده از دادههای ژئوالکتریکی در محل مورد مطالعه

شکل ۸- مقاطع طولی ژئوتکنیکی در محل مورد مطالعه

شکل ۷- نقشه سطح ایستابی آب، محل گمانهها و مسیر مقاطع ژئوتکنیکی در محل مورد مطالعه

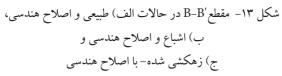

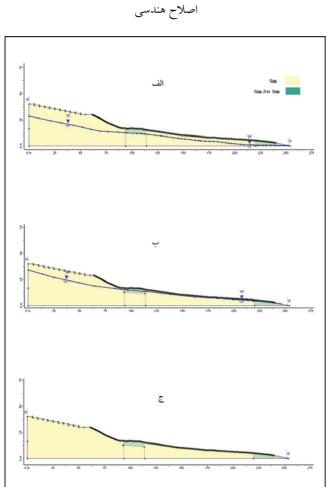
شکل ۹- نقشه میزان تخریب در محل مورد مطالعه

پاییز ۸۷، سال هجدهم، شماره ۶۹ کی کی ۱۶۱

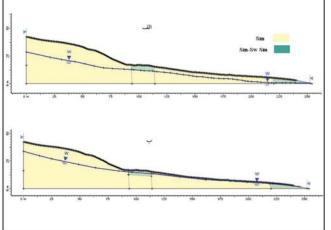

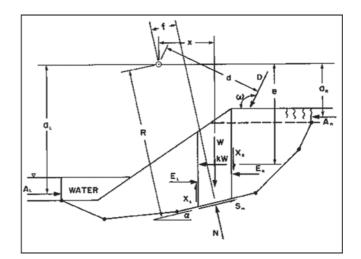
اصلاح هندسی

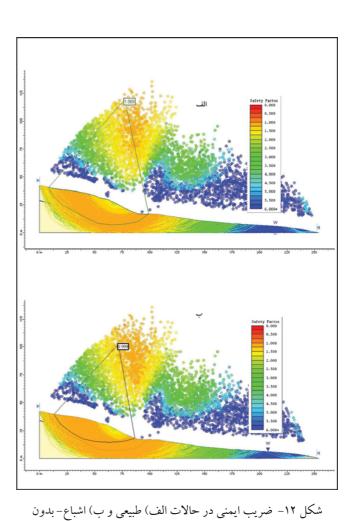

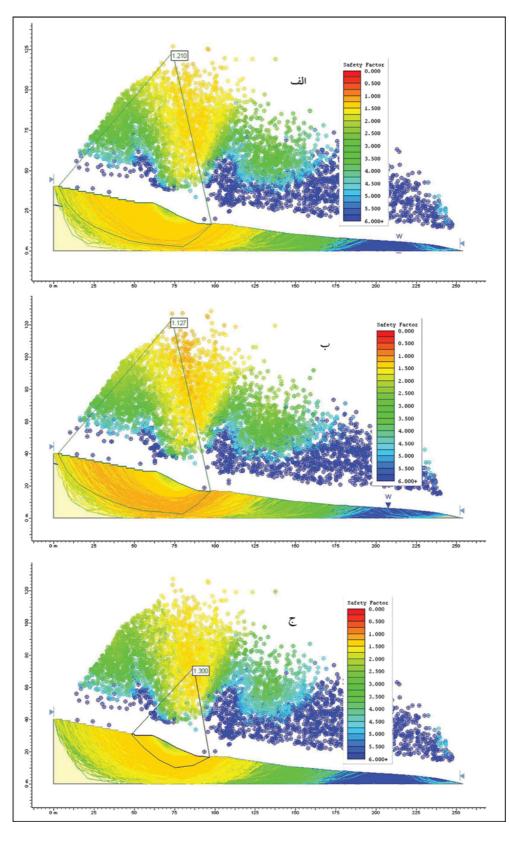

شکل ۱۰- نیروی مؤثر بر روی یک بلوک در حالت لغزش

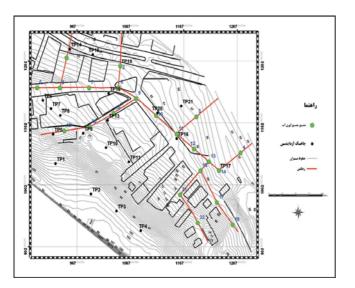

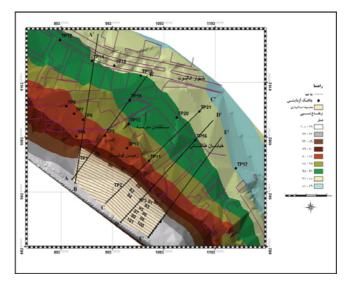

شکل ۱۴- ضریب ایمنی در حالات الف) طبیعی و اصلاح هندسی، ب) اشباع و اصلاح هندسی و ج) زهکشی شده- با اصلاح هندسی

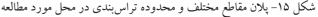
پاییز ۸۷، سال هجدهم، شماره ۶۹

C

شکل ۱۶- پلان مسیرهای زهکشی در محل مورد مطالعه

References

- Bojorque, J., De Roeck, G. & Maertens, J., 2007- Comments on- Two- dimensional slope stability analysis by limit equilibrium and strength reduction methods, computer and Geotehnics. PP 137- 150
- Cardimona, S., 2002- Electerical Resistivity Techniques for subsurface investigation. Department of Geophysics, university of Missouri Rolla- Mo.
- Chelli, A. & Mandrone, G. & Truffellig, G., 2006- Investigation and Monitoring as tools for modeling the ressena Castle Land slide Journal of landslide, PP252-259
- Cheng, Y.M., Lansivaara, T., Wei, W.B, 2007- Two-dimensional slope stability analysis by limit equilibrium and strength reduc tion methods. Computers and Geotechnics, 34 (2007), pp 137-150.
- Ching, R.K.H. & Fredlumd, D.G., 1983- Some difficulties associated with the limit equilibrium methods of slices, Canadian Geotechnical journal. PP 441- 672.
- Deoja, B., Dhital, M., Thapa, B., Wagner, A., Mountain risk engineering handbook-part II, international center for integrated mountain development, 872p.
- Hengxing, L., Chenghuz, Lee, C.F., sijing, W. & Faquan, W.V., 2003- Rainfall induced landslide stability analysis in response to transient pore pressure Science in china ser. E Technological sciences Vol. 46. pp. 52-68.
- Hoek, E. & Bray, J.w., 1981- Rock Slope Engineering Revised 3rd Edition, the institution of mining and metallurgy, London.
- Jiao, J. J., Wang, Xu, S. & Nandy, S., 2005- Confined ground water zone and slope instability in weathered igneous rocks in Hong Kong. Engineering Geology Journal.PP 71- 92.
- Lapenna, V., Lorenzo, P., Perrone, A., Piscitelli, S., Rizzo, E & Sdaof., 2005- 2D electrical resistivity imaging of some complex landslides in Lucanian chain, Southern Italy, Society of exploration Geophysics, Volume 70, pp B11- B18.
- Ng, C.W.W. & shi, Q., 1998- influence of rainfall intensity and duration on stability in unsaturated soils. Quarterly journal of Engineering Geology & Hydrogeology. PP 105- 113.

۶۹۵ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ ۲۰ پاییز ۸۷، سال هجدهم، شماره

- Park, S.G., Asano, S., Matsuura, S., Okamoto, T. & Kim, J., 2005- Geoelecerical laboratory and field studies of ground water occurrence in a landslide area: a case study from japan. Exploration Geophysics. Pp & 6. 91.
- Sarris, A., Vallianatos F., Soupios, P., Papadopulus, I. & Savaidis, A., 1995- Application of Geophysical Methods in Urban Areas to Determine the Site Response in Environmental Risks. Journal of applied Geophysics.PP 289- 30.
- Yague, A.G., 1978- Modern methods used in study of mass movement. Journal of Bulletin of Engineering Geology and Environment. PP 65- 71.

